

על מה עומדים בעוֹלָם, ואפלו שלמה המלך, שהיה חכם מפל בנו קעולם, לא יכול לעמוד ביהם. פתח ואמר, (קהלת 5) את הפל עשה יפה בעתו עשה יפה בעתו גם את העלם נתן בלבם מגלי אשר לא ימצא האדם את המעשה אשר עשה האלים וגנו. בא ראה, אשרי האלים וגנו. אומם שמשפטדים בטורה וירודים להסתפל ברוחם [בצד] של החכמה.

את הפל עשה יפה בעתו - בכל המעשימים שעשה הקדוש ברוך הוא בא בעוֹלָם, בכל מעשה ומעשה יש דרכיה ממנה על אותו המעשה בעוֹלָם, הן לטוב והן לרע. מהם דרגות לימין, ומהם דרגות לשמא. הולך האדם לימין, אותו המעשה שעשה, אותו הדרגה הממינה [של מני] לצד ההוא וועשה לו סינו, וכמה הם שמשיטעים לו. הולך אדם לשמאן וועשה מעשיו, אותו המעשה שעשה, הולא [דרוה השמאלי] למפנה לצד הוה, ומתקטר לו ומוביל אותו לאוֹתוֹ הצד ומסטה אותו. ובשים לך, אותו המעשה שאדם עשה בראשו, אותו המפנה של צד הימין מסיע לו. וזה הוה בעתו, יפה בעתו, שאוטו המעשה מתקשר בעתו בראשו.

גם את העלם נתן בלבם - כל העולם וכל מעשי העולם אינם אלא ברצון הלב, בשעה ברצון הדם. ברצון החלב, ובשעה ברצון הדם. אשרי הצדיקים שמושכים מעשים טובים להטיבם להם ולכל העולם, והם יוציאים להתרבק בעת שלום, ובכלה הצדקה שעשוים למתה הם מושכים אותו הדרגה שנתקראת כל, להאריך בעתו.

ואפלו שלמה מלך, דתוה חפים מפל בני עלמא, לא יכול לקויימא בהו. בטה ואמיר, (קהלת 5) את הפל עשה יפה בעתו גם את העולם נתן בלבם מגלי אשר לא ימצא האדם את המעשה אשר עשה האלים וגנו. תא חזי, זכאיין אינון דמשתדיי באורייתא וידעי לאסתפלא ברוחא (ס"א ברוא) דחכמתא.

את הפל עשה יפה בעתו, כל עובדין דעבד קדשא בריך הוא בעלמא, בכל עובדא ועובדא, אית דרגא ממנא על ההוא עובדא בעלמא, הון לטב הון לביש. מנהון דרגין לימיינא, ומנהון דרגין לשמאלא. איזיל בר נש לימיינא, הוהו עובדא דעבד, הוהו דרגא ממנא (ס"א דמיינא) לההוא סטרא, עbid ליה סיועא, ובמה אינון דמשיעי ליה. איזיל בר נש לשמאלא, ועבד עובדא, הוהו עובדא דעבד, ממןא (ס"א דרא דשמאלא) איהו לההוא סטרא, וקא מקטרג ליה, ואובייל ליה לההוא סטרא, ואסטוי ליה.

יבגין לך, הוהו עובדא דעבד בר נש בדקא חזי, הוהו ממנא דסטר ימיינא קא מסיע ליה. קא הוא בעתו, יפה בעתו, דההוא עובדא מתקשרא בעתו, בדקא חזי ליה.

גם את העולם נתן בלבם. כל עלמא, וכל עובדא דעלמא, לא אינון אלא ברעותא דלבא, כド סליק ברעותא (רבא, ונדר סליק ברעותא) דבר נש. זכאיין אינון צדיקיא דאמישי עובדין טבין, לאוטבא לוז ולכל עלמא, ואינון ידען לאתדקא בעת שלום. וביחילא דעתקה דעבדין למתה, אינון משכין לההוא דרגא דאקיiri כל, לאנחרא בעתו.